

at det ærede Medlem, naar hun tænker lidt over det, vil give mig Ret ogsaa i denne Betragtning. Det ærede Medlem indvendte herimod, at noget over 6 000 Sygekassemedlemmer var blevet kontrolleret i Løbet af det sidste Aar, og det ærede Medlem meddelte, at mellem en Trediedel og Halvdelen af disse havde ligget over Indtægtsgrænsen. Det forekommer mig da, at ogsaa dette er et godt Eksempel paa, at Kontrollen er nødvendig. Hvad vil det sige, at 6000 Medlemmer er kontrollerede? Der er jo ca. 1½ Million Sygekassemedlemmer; kun 6 000 af disse er altsaa kontrollerede, og af disse 6 000 har imellem Halvdelen og en Trediedel Indtægter, der ligger over Indtægtsgrænsen. Jeg kan heri kun se et Bevis paa, at den hidtidige Kontrol i Sygekasserne ikke har været virksom; thi naar der er 1½ Million Sygekassemedlemmer, kan jeg ikke anse en Kontrol, som kun angaar lidt over 6 000 Medlemmer, for at være effektiv.

Det ærede Medlem var endvidere inde paa nogle juridiske Betragtninger. Med Hensyn hertil staar jeg i ganske samme Stilling som det ærede Medlem: jeg er ikke Jurist. Men vi Ikke-Jurister maa jo forsøge at forstaa Lovene, saa godt som det er os muligt, og anmode Juristerne om at skrive Lovene for os saa tydeligt, som det er muligt. Det ærede Medlem udtalte, at i hvert Tilfælde i Sygekasseloven af 1915 og i den af 1921 var der givet Arbejderne en Særret. Jeg tror ikke, dette er rigtigt. Det ærede Medlem citerede den første Linie af § 6, hvor der staar, at som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse kan optages ubemidlede Arbejdere og med dem i økonomisk Henseende ligestillede, Husmænd o. s. v. Jeg kan ikke se, at dette er Udtryk for en Særret. Derimod kan jeg godt indrømme, at der her foreligger en Særstilling. Jeg opfatter Bestemmelsen saaledes, at Arbejdernes Indtægter opstilles som Typer for de Indtægter, man kan have, naar man vil være Medlem af en Sygekasse. Jeg gør en ganske bestemt Forskel mellem Særret og Særstilling. Hvis en Mand staar paa et Skafot og skal have Hovedet skaaret af, saa har han en Særstilling, men ikke en Særret. Og det samme gælder i mange andre af Livets Forhold.

Hermed tror jeg i det væsentlige at have imødegaaet det ærede Medlems Indvendinger. Jeg mener imidlertid, at jeg paa adskillige Punkter kunde blive enig med det ærede Medlem, naar vi taler os til Rette om Tingene.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede 18de tingvalgte Medlem

(Johanne Rambusch). Jeg vil gerne takke det ærede Medlem for hendes venlige Udtalelse om mig, at jeg maaske var en af dem, der nødigt vilde skade Sygekasserne. Ja, deri har det ærede Medlem ganske Ret; det er en fuldstændig rigtig Opfattelse af mig. Men saa vil jeg ogsaa tillade mig at forklare en Ting, som jeg ikke har røbet i Folketinget og hidtil heller ikke her i Tinget. Det er dette, at naar jeg anlagde Nedskæringen paa Sygekasseloven paa den ganske bestemte Maade, som jeg har gjort, saa var det for det første udelukkende min Plan, og Ansvarer er udelukkende mit. Jeg har foreslaaet Nedskæring paa tre Punkter: det første er Nedskæringen med 1 Kr. pr. Medlem — det er det, jeg kalder de 3¼ pCt. af Sygekassernes samlede Udgifter —, det andet er Nedskæringen paa Medicinen og det tredje Nedskæringen paa Lægeudgifterne. Naar jeg har foreslaaet Nedskæring netop paa disse to sidste Punkter — ja, jeg røber en Hemmelighed —, saa er det i den Tanke, at de, der kom til at betale Omkostningerne ved Nedskæringen med Hensyn til Medicinen, vilde være Apotekerne, og Omkostningerne ved Nedskæringen med Hensyn til Lægeudgifterne vilde være Lægerne. Jeg er ganske overbevist om, at dette vil slaa til. Der er nemlig ingen Tvivl om, at Lægerne vil sætte deres Fordringer til Sygekasserne ned, formodentlig med 10 pCt., maaske med endnu mere. Hovedparten af Nedskæringen med Hensyn til Medicin og med Hensyn til Lægeudgifter — maaske den hele — vil altsaa henholdsvis Apotekerne og Lægerne, og ikke Sygekasserne, komme til at betale. Det er hele Hemmeligheden vedrørende de tre Punkter. Jeg tror derfor, at den ukompenserede Nedskæring, Sygekasserne faar, kun bliver Nedskæringen af Statstilskuddet med 1 Kr. pr. Medlem, en Nedskæring, som Sygekasserne utvivlsomt i disse Deflationens Aar med Lethed kan bære.

Henriette Crone: Jeg skal først gøre den højtærede Sundhedsminister en Undskyldning, fordi jeg har misforstaaet hans Udtalelse eller hørt fejl. Jeg troede, at Udtalelsen var gaaet ud paa, at det var Sygekassernes Udgifter, der i Løbet af de sidste to Aar var gaaet ned med 20 pCt. Men det er det altsaa ikke. Dette medfører imidlertid ikke, at jeg er i Stand til at se, at Sygekasserne nu med Lethed vil kunne gaa ned med 10 pCt. Thi som jeg anførte i Gaar, har Sygekasserne sikkert indrettet deres Økonomi saaledes, at det